

[Finansministeren]

– og det kan være en bemærkning til hr. Svend Heiselberg – en forståelse hos de rige lande for, at de bidrag, vi yder for at sætte udviklingen i gang, hvad enten det gælder Østeuropa, eller det gælder den tredje verden, også er bidrag, der vender tilbage som vore egne kunder, som vores egen sikkerhed, som vores egen mulighed for at trække verdensøkonomien ud af dødvandet.

Derfor er der en global vinkel, der må få regeringen til at afvise de synspunkter, især Venstre har ført frem om, at vi skal gå ned i ambitionsniveau i vores internationale engagement.

Det er den ene forudsætning.

Den anden forudsætning er, at vi selvfølgelig selv med omtanke og med energi skal satse på den produktion, på de varer, på den service, der er udvikling i, der er teknologi i, der er kvalitet i, selv skal sørge for de offentlige forudsætninger i form af uddannelses- og forskningsindsats m.v., som skal til, for at det kan lade sig gøre, og selv skal sørge for det samspil mellem den offentlige og den private sektor, som er en del af billedet.

Den tredje forudsætning er, at vi også har viljen til det, jeg plejer at kalde intelligent omfordeling af arbejdet. Det er det, regeringen har søsat i form af de tre nye orlovsordninger.

Vi har lagt en langsigtet linje. Vi har sørgt for, bidraget til, at alle de fundamentale størrelser i dansk økonomi ser bedre ud – omsider. Det er ikke noget mirakel. Det er et resultat af en handlekraft og en ansvarlighed over for det, der er hovedproblemet i danskernes hverdag, arbejdsløsheden, som man ikke har set i de mange år, der gik forud.

Formanden:

Der blev lidt røre i salen, da finansministeren brugte udtrykket en fladpandet diskussion, og det giver mig anledning til at sige, at selv om det ikke i sin formulering var en udtalelse om medlemmer, så skal man være forsigtig med formuleringer, der kan misforstås.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg kan godt forstå, at finansministeren ærgres sig over politiske selvmål, specielt politiske selvmål, som bliver skabt ved, at vi endnu en gang må se en indbyrdes strid mellem regeringspartierne bevæge sig op i de højder, der

har været tale om i folketingsalen her. Inderligt uenige er et medlem af den socialdemokratiske gruppe, den radikale gruppeformand og et medlem af regeringen. Det kan jeg godt forstå at ministeren er ærgerlig over.

Men jeg kan ikke forstå, at ministeren kan betegne De Konservatives og Venstres fælles ændringsforslag som havende total mangel på idé og total mangel på indhold, specielt ikke i betragtning af, at finansministerens egne folk har brugt ganske lang tid og sagligt arbejde på at vurdere disse mange forslag i sammenhæng.

At der er forskel på vores vurdering af beskæftigelsesvirkningen af forslagene, stammer bl.a. fra, at Finansministeriet ikke anerkender Industriministeriets beregninger vedrørende behovet for hjemmeservice, og det stammer fra, at Finansministeriet ikke anerkender vismændenes beregninger over beskæftigelsesvirkningerne af CO₂-afgiften. Det er de to væsentligste afvigelser, og det er en af årsagerne til, at vi har afvist de beregninger, der fører til, at finansministeren estimerer udkommet af forslagene meget lavt.

Men så vil jeg gerne takke finansministeren for, at vi nu her i Tinget får bekræftet, at skattereformen betyder negativt udkomme for nogle pensionister her i Danmark. Det har vi søgt at få en minister til at sige det sidste halve år.

Nu sagde finansministeren de forløsende ord: Ja, nogle pensionister, måske mange pensionister i egen bolig, taber på skattereformen.

Tak til finansministeren! Nu har vi endelig fået den bekræftelse, vi hele tiden har vidst vi burde have.

(Kort bemærkning).

Engell (KF):

Jeg tror, det er første gang, at en finansminister i forbindelse med tredje behandling af finansloven må inkassere en næse for sin tale her i Folketinget.

Jeg vil gerne sige, at jeg mener, at det indlæg, finansministeren havde, var usædvanlig arrogant over for Folketinget.

Statsministeren har ikke i dag haft tid til og mulighed for at være til stede under tredjebehandlingen af finansloven, og finansministeren tillod sig helt utrolig uacceptabelt en kritik, der var polemisk i sin form og usaglig i sit indhold, og hvor finansministeren kritiserede den debat, som fandt sted bl.a. om den trafikplan,